

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

XXI. V. teneatur homo iure Diuino, articulo mortis seu necessitatis secluso,
crebriùs confiteri in vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

maximè Diuino iure sit necessaria Confessio ad abstergendas peccatorū maculas; & Vnctio ad eradendas earum reliquias.

*Teneturne homo iure Diuino, articulo Quæstio
mortis seu necessitatis secluso,* XXI.
*crebrius confiteri in
vita?*

SEccluso iure positivo, & mortis periculo, *Responso.*
tenemur iure Diuino toties cōfiteri, quoties periculū est humano iudicio, ne in obliuionem peccatorum veniamus.

Id quod probari potest ex huius præcepti fine, hoc modo. Sacramentum Pœnitentiæ institutum est ad remissionem omniū peccatorum obtainendam per Confessionem & Absolutionem; sed Confessio sine eorundē peccatorum memoria integrè (ut oportet) fieri nequit: Ergo cùm probabile periculum obliuionis occurrit, necessariò confitendum erit.

Ad hæc, tenemur iure Diuino D E V M diligere, & ipsius obseruare mādata; sed horum neutrū absq; gratia præstare valemus: Gratiam autē, peccato amissam, post Baptismū citra Confessionē, re, vel voto, suscepta, recuperare impossible est: Ergo ut gratia Diuina adiuti D E V M diligere queamus, & ipsius mandata obseruare; necessariū est confiteri, etiam extra mortis periculum.

Caput I. De Necessitate

Necessaria quoq; est Confessio, si quis naturæ vitio in vnum aliquod peccatū, vel etiā plura, ita propēdeat; vt ea facilè nequeat evitare: səpiùs ad Confessionē, tanquam præsentissimū istius mali antidotum recurrendum est. Postremò, cùm extimulat conscientia, & eð. nos inuitat, & tantūm non trahit: Confessio omnino prætermittenda non est.

Quæstio XXII. *Quando tenetur homo iure humano confiteri?*

Respōsio. Semel in anno, vt definitū est in illo Canone. Omnis vtriusque sexus &c. Præterea idem definitur in Concilio Tridentino, cuius verba sunt: Si quis dixerit ad Confessionem omnium peccatorum, qualē Ecclesia seruat, nō teneri omnes & singulos Christifideles, iuxta magni Cōcilij Lateranensis constitutionē, semel in anno, anathema sit.

Sed quæro ergo, quando? Nā in illo Cap. Omnis vtriusque sexus &c. non determinatur tempus, ac proinde vigore illius præcepti non magis obligamur confiteri in Quadragesima, quam extra: Sanè ita est; Quamobrem, si quis extra Quadragesimam semel fuerit confessus, si posteà aliquo laborauerit impedimento, quò minùs communionis particeps fieri queat in Paschate, nō tenetur confiteri in Quadragesima; modò post nouissimam Confessionem non preterierit annus. Et